

Nr 353

Av herr Kaijser, *angående statsbidragen till kommunala familjedaghem.*

(Lika lydande med motion nr 400 i Andra kammaren)

Enligt beslut av 1968 års riksdag är kommunala familjedaghem sedan den 7 januari 1969 under vissa förutsättningar berättigade till statsbidrag. Detta beslut hälsades med tillfredsställelse, men såsom vi påpekade i motioner till 1968 och 1969 års riksdagar föreligger ändå brister i statsbidragsreglerna. Andra paragrafen i ifrågavarande bidragskungörelse, nr 236 år 1968, stadgar nämligen bl. a. att i kommuner med över 10 000 invånare skall inte de platser vara bidragsberättigade som överstiger antalet barnstugeplatser.

Fördelarna med institutionell barntillsyn kan inte anses tillräckligt motivera en sådan prioritering. Visserligen torde barnstugorna, tack vare rutinerad personal, ha bl. a. ett pedagogiskt övertag, men avsikten är att även de kommunala familjedaghemmens personal skall ha sådan utbildning att skillnaden härvidlag mellan tillsynsformerna inte ger anledning till prioritering av barnstugorna. Dessutom har de kommunala familjedaghemmen i vissa avseenden särskilda fördelar när det gäller t. ex. tillsyn av de allra yngsta barnen, av infektionskänsliga barn och av barn som har svårt att anpassa sig till större kollektiv. 1966 års familjedaghemsutredning framhöll i sitt betänkande att även administrativa fördelar präglar familjedaghemmen, t. ex. att det där är lättare att anpassa öppethållandetiderna till föräldrarnas behov.

Ett väsentligt skäl till att inte prioritera någon av de statsbidragsberättigade barntillsynsformerna är att många kommuner, trots att invånarantalet överstiger 10 000 personer, ej har råd till de dyrbara investeringar barnstugeverksamheten medför. I utflyttningskommuner vore det direkt ekonomiskt oriktigt med sådana investeringar, eftersom tillsynsbehovet är i avtagande.

Då familjedaghemstillsyn ställer sig fördelaktig från kostnadssynpunkt, kan de gällande statsbidragsreglerna således få icke önskvärda konsekvenser för valet av tillsynsform, nämligen i de fall de leder till att kommunerna tvingas avstå från att nyetablera barntillsynsverksamhet därför att man å ena sidan inte kan få statsbidrag och å andra sidan inte har råd till utökad barnstugeverksamhet eller till att påbörja en sådan. Med tanke på

det mycket stora behovet av barn tillsynsplatser, vilket trots att antalet dag- och fritidshemsplatser tillsammans med antalet familjedaghemplatser beräknas öka från nära 57 000 år 1969 till mellan 65 000 och 70 000 år 1970 blir än mer accentuerat, finns alla skäl att frångå den prioritering av tillsynsform som Kungl. Maj:ts kungörelse om statsbidrag till kommunal familjedaghemverksamhet ger uttryck för.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer jag,

att andra paragrafen i Kungl. Maj:ts kungörelse den 10 maj 1968 (nr 236) om statsbidrag till kommunal familjedaghemverksamhet får följande lydelse

2 §.

Till kommun — — — — — varje fullt 200-tal invånare.

Till kommun — — — — — fullt 100-tal invånare.

Stockholm den 27 januari 1970

Rolf Kaijser (m)

Nr 354

Av herr Larsson, Thorsten, m. fl., om ökat ekonomiskt stöd vid barnsbörd.

(Lika lydande med motion nr 588 i Andra kammaren)

Stockholm den 27 januari 1970

Thorsten Larsson (cp)

Egon Andreasson (cp) Ernst W. Olsson (cp) Ivan Svanström (cp)
